

Minkiön höyryfestivaali

Tapahtuma järjestettiin Minkiön museovarikkoalueella 27.7.-28.7. Museohöyryjunan kyydissä saattoi ajella vaikka koko päivän, mutta jos kyydistä maltoi hypätä, oli nähtävää ja koettavaa runsaasti. Nähtävillä oli monenlaisia vanhoja koneita ja työnäytökset pyörivät tauotta.

Ajoimme harhaan navigaattorin ohjatessa meitä ympyrää. Kaikkialla oli hiljaista ja epäilimme, että olemme ainoat tapahtuman vierailijat. U-käännöksen tehtyämme pellon takana näkyi taivaalle kohoavia höyrypatsaita ja arvelimme olevamme oikealla suunnalla. Tapahtumapaikan reunamille savuttuamme keltatakkisia liikenteenohjaajia oli kaikkialla. Suuri parkkipaikka oli täysi ja vapaille paikoille ohjaus toimi erinomaisesti. Emme ole sittenkään aivan ainokaiset osallistujat.

Lipunmyyntiportin kautta alueelle siirryttyämme päätimme tehdä nopean kierroksen saadaksemme käsityksen tapahtuma-alueesta. Alueen läpi kulkevan junaradan varrella oli huomion kiinnittäviä kylttejä "Varo juna".

Junan pillin ääni voimistui ja lähestyvä höyryjuna vei huomiomme. Junan pysähtyttyä kiertelimme ja kuvasimme juna. Yritimme tulkita kahvilarakennuksen seinällä olevaa junien aikataulua nopeasti, mutta uteliaisuutemme ajoi meidät sen enempiä miettimättä sisään junavaunuun suuren väkimäärän sekaan. Kuumasta ilmasta johtuen siirryimme sisältä avovaunuun odottamaan. Emme tienneet minne juna on matkalla, tuleeko se takaisin ja kuinka pitkä matka on edessä. Tyytyväisinä kuitenkin seisoimme vaunussa muiden tavoin ja odottelimme mitä tuleman pitää.

Juna lähti liikkeelle ja ihana viilentävä tuulenvire ympäröi meidät. Juna liikkui rauhallisesti ja ihastelimme ympäröiviä peltomaisemia. Höyryä tuprutti tasaisesti piipusta ja radan varrelle oli kertynyt mökkiläisiä vilkuttamaan.

Junamatka oli ohi nopeasti ja käännöspaikkana toimi Jokioisten asema. Asemalla odotti konduktööri joka soitti kelloa merkiksi junan saapumisesta ja liikkeellelähdestä. Junan pysähtyttyä asemalle kurvasi vanha bussi, jonka kyydissä matkaa saattoi jatkaa Forssaan asti. Me päätimme kuitenkin palata takaisin tapahtuma-alueelle.

Palattuamme takaisin, aloimme tutkailla aluetta kunnolla. Siellä täällä tuprutti erilaisia vetureita ja muita höyrykoneita. Nousimme vaunuihin tutkimaan ja ihastelimme upeita, monimutkaisia vanhoja koneita. Koneet pyörivät tauotta ja niiden toimintaa esiteltiin työnäytöksin.

Pihamaalta alkoi kantautua elävää musiikkia ja hattarakone pyöritti herkkuja minkä ehti. Pomppulinna sekä ratsastus osoittautuivat selvästi lasten suosikeiksi. Löytyipä alueen reunalta yksi telttakin, festivaaleilla kun ollaan! Ajatuksena hupaisa, mutta tuskinpa yöpymistarkoituksessa tuota oli pystytetty. Kuuma ilma alkoi painaa ja päätimme siirtyä tutkimaan kahvilan tarjontaa. Istahdimme varjoon juomaan limsaa ja kahvia. Olimme tutkineet ja testailleet kaikenlaiset vempaimet ja päätimme lopuksi hypätä jälleen junan kyytiin tutustuaksemme Humppilaan asti jatkuvaan tapahtumatarjontaan.

Tuijotimme jälleen aikataulua ja yritimme tulkita mihin suuntaan ja milloin juna lähtisi, sekä millaiset mahdollisuudet meillä on päästä vielä takaisin. Jatkoimme aikataulun tarkastelua junavaunussa, tapahtuman nettisivuilta. Seisokeltuamme vaunussa jo pidemmän tovin totesimme, ettemme osaa lukea aikataulua oikein. Päätimme lopulta nousta pois junasta, sillä tapahtuman loppu alkoi hämöttää, emmekä olleet enää varmoja siitä, että pääsisimme takaisin. Naureskellen totesimme, että ehkä junien aikataulut ovat olleet juuri tällaisia ennen vanhaan. On vain menty asemalle, odotettu milloin juna tulee ja hypätty kyytiin. Tällä kertaa aikataulun lukijoissa oli kuitenkin enemmän vikaa kuin aikataulussa itsessään.

Tapahtuma olisi ollut kaksipäiväinen, joten ehkä tarpeen olisi ollut osallistua toisenakin päivänä. Aika loppui hieman kesken. Päätimme kuitenkin jättää Humppilaan tutustumisen ensi kertaan.